

stadig, som det har været tidligere, at vi intet ved om, hvor store Kreditterne er. Naturligvis kender den højtærede Minister det, og det er muligt, at han giver Landmandsbankudvalget Meddelelse — det har han ogsaa gjort tidligere. Men der skabes ingen Kontrol med, hvor store udenlandske Kreditter Staten garanterer for ved Vedtagelsen af dette Lovforslag. Derfor finder jeg stadig, at Lovforslaget i og for sig er overflødigt og for den første Paragrafs Vedkommende skadeligt. Vi vil derfor stemme imod.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling (efter Fællesudvalg) af Forslag til Lov om Invalidforsikring.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget ved eneste Behandling findes i Tillæg C. Sp. 2155, Fællesudvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3339).

Fællesudvalgets Betænkning og Indstillinger sættes først til Forhandling.

Ordføreren (Piper): Dette Lovforslag har jo haft en besværlig Gang gennem Rigsdagen. I første Række har staaet det juridiske Spørgsmaal, om det var lovligt at formindske de nuværende Rentenyderes Rente. Den juridiske Opfattelse har været styrket dels af Lovens Tekst, dels ved Udtalelser, der i 1921 blev fremsat baade i Betænkningen og under Sagens Behandling, navnlig i Folketinget. Det kan absolut ikke have været Bidragets Størrelse, der kunde begrunde, at de paagældende havde nogen Ret til at beholde Renten uforandret, ligegyldigt hvorledes Tiderne blev. Ved Siden heraf har ogsaa det humane Synspunkt gjort sig gældende, idet man fra visse Sider har ment, at de paagældende skulde have en rimelig Understøttelse. Ja, det har man vel fra alle Sider ment, at de skulde have; men de fleste indenfor Rigsdagen har vel nok den Opfattelse, at denne rimelige Understøttelse maatte staa i et vist Forhold til Pengenes Værdi, der jo er blevet forandret i ikke ringe Grad, siden Loven blev

vedtaget. Der er et Flertal for, at Rentenyderne i Almindelighed ikke bør have saa stor en Rente som fastsat i Loven af 1921. Dette blev ogsaa indført i Lovforslaget under de tidligere Forhandlinger, saaledes at ny tilkommende Rentenyder kun skulde have 540 Kr. Imidlertid blev Lovforslaget jo vedtaget i forskellig Form i Rigsdagens to Afdelinger. Under den Behandling, der fandt Sted her i Tinget, blev Renten for Invalidere med fuld Invaliditet forhøjet til 800 Kr. Dette tilfredsstillende dog ikke Flertallet i Folketinget, og Sagen gik i Fællesudvalg.

Det er lykkedes i dette at samle et Flertal om en Ændring af Loven, gaaende ud paa ud fra det humane Synspunkt at yde noget mere til de nuværende Rentenyder, end der var blevet tildelt dem, hvis de straks var blevet sat ned paa de 540 Kr. Det Forslag, man blev enig om, gaar da ud paa, at de, der ikke har fuld Invaliditet — disse beholder de 800 Kr., hvoraf de 260 Kr. udredes af Kommunen —, indtil Udløbet af dette Finansaar beholder 800 Kr. aarlig, men fra 1. April til 30. September 1928 vil de faa udbetalt Rente efter 735 Kr. aarlig, fra 1. Oktober 1928 til 31. Marts 1929 efter en aarlig Rente af 670 Kr., fra 1. April til 30. September 1929 efter en aarlig Rente af 605 Kr. og efter 30. September 1929, altsaa om godt 2 Aar, vil Renten være nede paa 540 Kr. Det er altsaa en gradvis aftagende Rente, hvilket vil være i Samklang med det økonomiske Grundlag, vi lever paa, og som sandsynligvis ogsaa vil synke i Løbet af dette Tidsrum. Dette Forslag har, som sagt, kunnet samle et Flertal i begge Rigsdagens Afdelinger om Landstingets Affattelse. Med denne Ændring og en Ændring i 3die Stykke af § 4, der er af formel Art, og som slutter sig til den her nævnte Ændring, skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

A. P. Hansen: Paa dette Trin af Forhandlingerne om dette Lovforslag finder jeg ingen Anledning til at uddybe Diskussionen yderligere. Jeg skal derfor blot paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for Mindretallets Indstilling og stemme imod Flertallets Indstilling.

Veistrup: Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, den ærede sidste Taler fremsatte. Det af Flertallet stillede Forslag gaar jo ud paa i Stedet for at bevare de 800 Kr. for de Invalidere, hvem denne